

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 147.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001071536/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

## VII

Martin gik i de Dage, han havde tilbage i Eisenach og følte hele Tiden, at det var farligt for ham at tænke paa Ursula, — han skjød det foreløbig, ligesom saa meget andet, fra sig, og var alene optaget af det Arbejde, han skulde have gjort før Depositsen i Erfurt, hvortil der hørte en Prøve.

En Dag midt i August drog han saa af Sted, vandrende paa sin Fod, ligesom han kom til Eisenach for snart tre Aar siden. Han gik, uden at unde sig mindste Pusterum, til han var kommen et lille Stykke forbi Schönau. Han havde samme Fornemmelse overfor sin Vandren, som han de foregaaende Dage havde haft ved sit Arbejde, — at han maatte skynde sig, ikke see til Højre eller Venstre, for ikke at indhentes af noget, der forfulgte ham.

Men her, hvor Vejen drog sig gennem en ensom Lysning i Skoven, maatte han dog sætte sig ned forat trække Vejret et Øjeblik, og han kunde nu ikke længer lade være at see mod Hørselbjærgen dér lige paa den anden Side af Dalen, — Bjærgen havde jo været der den sidste Times Tid, men han havde holdt Blikket fra det — seet lige ud.

Og denne lille Eftergivenhed fra hans Side gjorde straks, at ikke blot Bjærgen, men alt, hvad der hørte Eisenach-Tiden til, lige med det samme tog ham fangen.

Og fremfor alt var det jo Billedet af Jomfru Ursula.

Men han opdagede med Forundring, at det havde forandret sig, siden han sidst tænkte paa hende. — Følelsen af Afstanden mellem hende og ham, fordi hun var fornem, og han en Bondesøn, var den samme som før. Men det var dette med Opsættelsen af det store Opgjør: han havde jo stadig ment, at denne Opsættelse vilde blive varende for hele Livet, hvis han — ja, hvis han fik hende. Nu var